

УДК 347.9

## Характеристика прийняття судового рішення в адміністративного судочинства

**А. І. Бризгалова,**

аспірантка Національного університету  
біоресурсів і природокористування України

*На основі аналізу термінологічних, теоретико-правових та психологічних аспектів процесу прийняття судових рішень в адміністративному судочинстві визначені основні характерні риси цього процесу, виявлені відмінності та взаємозв'язок між ними, уточнена мета, що ставиться перед «прийняттям» судового рішення, та відмінність між нею та метою оформлення, в тому числі «написання» судових рішень. Досліджено логічний зв'язок та послідовність, що виникають між первинними та вторинними за своїм значенням складовими процесу прийняття рішення. Визначено поняття «прийняття судового рішення» в адміністративному судочинстві України.*

**Ключові слова:** *судове рішення, адміністративне судочинство, адміністративна юстиція.*

### **Брызгалова А. И. Характеристика принятия судебного решения в административном судопроизводстве**

*На основе анализа терминологических, теоретико-правовых и психологических аспектов процесса принятия судебных решений в административном судопроизводстве сделана попытка определить основные характерные черты этого процесса, выявлены отличия и взаимосвязь между ними, уточнена цель, которая ставится перед «принятием» судебного решения, и отличие между ней и целью оформления, в том числе «написания» судебных решений. Исследована логическая связь и последовательность, которая возникает между первичными и вторичными по своему значению составляющими процесса принятия решения. Определено понятие «принятие судебного решения» в административном судопроизводстве Украины.*

**Ключевые слова:** *судебное решение, административное судопроизводство, административная юстиция.*

© Бризгалова Альона Ігорівна – аспірантка Національного університету біоресурсів і природокористування України

**Bryzghalova Alyona. Characteristics of the court decision adoption in the administrative proceeding**

*On the assumption of the results of substantial analysis of terminological, theoretical-legal and psychological aspects of the process for adoption of court decisions in the administrative proceeding, the attempt has been made to determine the basic typical features of this process; detected divergences and mutual connections between them have been demonstrated; the goal put before "adoption" of the court decision has been specified; and the difference between it and goal of registration including "writing" court decision has been shown.*

*The logical connection and consequence, which appear between meaningfully initial and secondary constituents of the process of decision adoption, have been researched.*

*The concept "adoption of court decision" in the administrative proceeding of Ukraine is provided. In the course of writing this article, the scientific legal advisors' developments, which represent the different branches of legal science, and also the conclusions of scientists, who research the administrative justice properly have been taken into account.*

**Key words:** court decision, administrative proceeding, administrative justice.

У визначенні поняття судового рішення, що надається у Постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України<sup>1</sup>, а також у науково-теоретичних джерелах, можна побачити такі його важливі ознаки: «...правовий (персоніфікований) акт», «процесуальний документ», «акт правосуддя», «юридичний факт, з яким пов'язується виникнення, зміна або припинення правовідносин», «встановлення об'єктивної істини у спірних публічно-правових відносинах», «акт застосування, який опосередковує засоби реалізації норм матеріального права при вирішенні публічно-правових спорів», «процесуальний документ, в якому відображається інформація про процедуру захисту прав, свобод та інтересів учасників спірних правовідносин» тощо<sup>2</sup>. Погоджуючись з наявністю таких ознак судових рішень в адміністративному судочинстві, ми вважаємо за необхідне додати, що вони завжди будуть результатом інтелектуальної діяльності судді чи колеги суддів. І ця ознака, на нашу думку, повинна відігравати важливу роль у розумінні природи поширеного в юриспруденції терміна «прийняття судового рішення». Адже якщо більшість наведених ознак «судового рішення» вже констатують наявність якихось результатів інтелектуальної діяльності суб'єктів, що уповноважені приймати такі рішення в адміністративному судочинстві, то визначена нами характерна риса дає змогу перейти до більш

<sup>1</sup> Про судові рішення в адміністративній справі : постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України №7 від 20.05.2013 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0007760-13>.

<sup>2</sup> Демський Е.Ф. Адміністративне процесуальне право України : навч. посіб. / Демський Е.Ф. — К.: Юрінком Інтер, 2008. – С. 496; Роженко Д.В. Щодо поняття та класифікації судових рішень, ухвалених у письмовому провадженні / Д.В. Роженко // Наукові праці МАУП. – 2013. – Вип. 3 (38). – С. 130; Григор'єва В.В. Правова природа рішення господарського суду / В.В. Григор'єва // Актуальні проблеми господарського, цивільного права та процесу : наук. зб. – Маріуполь : Вега-Принт, 2009. - С. 142-164; Градовий В.Б. Становлення і розвиток доктрини судового рішення в адміністративному судочинстві / В.Б. Градовий / Держава і право. – 2012. – №56. – С. 219; Гордєєв В.В. Судове рішення адміністративного суду як юридичний факт / В.В. Гордєєв // Вісн. Вищого Адміністративного суду України. – 2012. – №3. – С. 19-20; Цуркан М. Юридична та логічна виваженість і мовна досконалість судового рішення – запорука його правосудності / М. Цуркан, В. Перепелюк // Вісник Вищого адміністративного суду України. – 2009. – № 3. – С. 13–21; Синицька Я.П. Юридична природа судового рішення в адміністративному судочинстві / Я. П. Синицька // Форум права. – 2011. – № 4. – С. 681–685.

детального і глибокого розгляду самостійного поняття «прийняття судового рішення в адміністративному судочинстві України».

Важливою складовою прийняття судового рішення є розумова діяльність судді як різновид пізнання людиною або групою осіб соціальної дійсності. Його методологічною основою є теорія пізнання (гносеологія), яка досліджує найбільш загальні закономірності пізнавальної діяльності, відповідно її положення стосовно відображення об'єктивної істини у свідомості людей є визначальними та можуть застосовуватися не тільки для пізнання загальних закономірностей розвитку природи та суспільства, а й для дослідження окремих сукупностей обов'язкових правил поведінки, в тому числі у сфері здійснення адміністративного судочинства.

Слід зазначити, що між процесом прийняття судового рішення в адміністративному судочинстві та отриманням, оцінкою і використанням інформації в інших сферах пізнання існують суттєві відмінності, зумовлені тим, що судова діяльність, спрямована на встановлення юридичних та фактичних підстав, інших обставин, які мають значення для прийняття об'єктивного та справедливого рішення по суті того чи іншого публічно-правового спору, чітко регламентована нормами права як за змістом, так і за формою. Процесуальна форма багато в чому визначає всі основні складові процесу прийняття рішення суддею адміністративного суду. До них належать правові засади, способи і порядок отримання та перевірки інформації про обставини, які зумовлюють прийняття рішення, наявність чи відсутність альтернативи вибору рішення, законодавчо визначені строки прийняття рішень, сформована атрибутика письмового закріплення судового рішення тощо. Дотримання цієї форми стає запорукою раціонального визначення найбільш ефективних, оптимальних шляхів пізнання при здійсненні адміністративного судочинства, забезпечує сторонам та іншим учасникам публічно-правових спорів можливість реалізувати свої права у здійсненні правосуддя. Вона виступає важливою гарантією встановлення істини судом в адміністративних провадженнях, а також одним з інструментів реалізації принципу законності в адміністративному судочинстві.

Розширюючи зміст поняття «прийняття судового рішення в адміністративному судочинстві» шляхом розкриття терміна «прийняття» в термінологічному, управлінському, правовому та психологічному аспектах саме стосовно судових рішень, ми дослідили сукупність знань стосовно судових рішень в адміністративній юстиції, їх ознак та класифікацій.

Словник української мови визначає «прийняття» як «...дію за значенням «прийняти». В свою чергу, термін «прийняти» відсилає до терміна «приймати», що є дієсловом, яке використовується у багатьох значеннях. Серед таких тлумачень Академічного тлумачного словника, як «...погоджуватися взяти собі що-небудь запропоноване...», «...погоджуватися з чим-небудь...», «...приймати бій...», «...приймати кару...», «...приймати на себе керівництво» та багатьох інших<sup>3</sup>, зацікавленість саме в сенсі нашого дослідження викликає таке розуміння терміна «приймати», як

<sup>3</sup> Словник української мови в 11-ти т. / Інститут мовознавства ім. О.О. Потебні АН УРСР / гол. ред. кол. І. К. Білодід. – К. : Наукова думка. – Т.7, 1976. – С. 623- 630.

«...брати на свою відповідальність що-небудь...приймати рішення»<sup>4</sup>. Тлумачний словник російської мови дає схожі значення дієслова «принять», однак не використовує його у сполученні з терміном «рішення», а лише в близькому розумінні вказує на такі тлумачення, як «...принятие резолюции», «...принятие постановления», «...принятие решения к сведению...»<sup>5</sup>.

Але «...принятие решения к сведению...» - це лише констатація чи визначення якогось раніше прийнятого рішення, а не самостійний вид розумової діяльності, який ми визначаємо терміном «прийняття рішення». Коли ми розглядали поняття «рішення», воно виглядало і як процес інтелектуальної діяльності, і як її результат. Тому вважаємо, що у такому поширеному в юриспруденції та теорії управління словосполученні, як «прийняття рішення», термін «прийняття» є похідним від дієслова і характеризує певну діяльність, процес чи процедуру, а термін «рішення» є іменником і визначає результат «...вибору з кількох альтернатив, який фіксується письмово чи усно»<sup>6</sup>.

У наукових джерелах, присвячених теорії прийняття управлінських рішень, можна побачити як розширене, так і звужене розуміння «прийняття рішень». У широкому розумінні «прийняття рішень» ототожнюється з усім процесом управління, а у вузькому – розглядається лише як вибір кращого рішення з чисельних альтернатив<sup>7</sup>. Визначаючи категорію прийняття управлінського рішення, І.П. Мойсеєнко, наприклад, пише, що «...це процес, який починається з констатації виникнення проблемної ситуації та завершується вибором рішення, тобто вибором дії, яка спрямована на усунення проблемної ситуації»<sup>8</sup>.

В інших працях науковців можна побачити визначення прийняття управлінських рішень, що відрізняються залежно від ступеня їх повноти: «...від найкоротшого (рішення – це вибір альтернативи) до більш розгорнутого (управлінське рішення виступає як вольовий акт вибору мети, дій, способів щодо їх досягнення, а також результат колективної думки)»<sup>9</sup>. Досліджуючи доцільність цих визначень, С.Д. Дзюбик та О.С. Ривак вважають, що більш глибоким і точним розумінням сутності процесу прийняття рішень є визнання його таким, що спрямоване на досягнення поставленої мети вольовим впливом суб'єкта управління на його об'єкт<sup>10</sup>.

Положення науки управління, на нашу думку, цілком закономірно поширюється на правову сферу, в тому числі і на адміністративну юстицію. Однак дуже важливою специфічною ознакою прийняття рішення у правовій сфері, а тим більше конкретного судового рішення при здійсненні адміністративного, кримінального, цивільного судочинства, на нашу думку,

<sup>4</sup> Там само. – С. 623-630.

<sup>5</sup> *Толковый словарь русского языка* / под. ред. проф. Д.Н. Ушакова. – М. : Гос.издат. иностранных и национальных словарей, 1939. – Т.3. – С. 823-830.

<sup>6</sup> *Нечасюк Л.І. Готельно-ресторанний бізнес: Менеджмент* : навч. посіб. / Київ.-Національний університет культури і мистецтв / Н.І. Нечасюк, Н.О. Телеш. – К., 2003. – С. 146

<sup>7</sup> *Мойсеєнко І.П. Інвестування* : навч. посіб. / Мойсеєнко І.П. – К. : Знання, 2006. – С. 34.

<sup>8</sup> Там само. – С. 33.

<sup>9</sup> *Дзюбик С.Д. Основи економічної теорії* : навч. посіб. / С.Д. Дзюбик, О.С. Ривак. – К. : Знання, 2006. – С. 384

<sup>10</sup> Там само. – С. 383.

є необхідність встановлення справедливого і точного співвідношення між соціальною природою та змістом явища, по якому треба прийняти рішення судді чи суду, і його юридичною оцінкою. Будь-який судовий процес завжди має за мету розв'язання соціального конфлікту, що набув юридичної форми, а в нашому суспільстві, на жаль, норми права (як матеріального, так і процесуального) не завжди спроможні регулювати ті чи інші суспільні відносини таким чином, щоб задовольнити при цьому інші соціальні норми (чесності, моральності, справедливості). Тому ми спостерігаємо, як майже всі члени суспільства знають, які конкретно особи вчинили визначені суспільнонебезпечні діяння, заподіяли досить чітко встановлену шкоду, а особливо, отримали майнові права, які неможливо отримати законним шляхом, і не можуть дочекатися від держави юридичної оцінки таких явищ.

Безсумнівно, існує багато факторів, що зумовлюють існування суперечностей між інтересами і вимогами суспільства та юридичною оцінкою антисуспільних діянь органами судової та виконавчої влади держави. Не завжди відповідає інтересам суспільства діяльність органу законодавчої влади України, але за позитивними змінами у зовнішній політиці починає змінюватись і правова система. І ці зміни повинні з'являтися при розгляді та вирішенні конкретних публічно-правових спорів, цивільних позовів, кримінальних проваджень та справ про адміністративні правопорушення. Лише повністю дослідивши соціальну природу того чи іншого конфлікту і надавши йому чітку юридичну кваліфікацію та оцінку, суддя чи суд можуть прийняти судові рішення, яке буде правовим і соціальнозначущим.

До висвітлених нами у певному обсязі термінологічних, соціальних та теоретико-правових характеристик поняття «прийняття судового рішення в адміністративному судочинстві» ми вважаємо за необхідне додати результати нашого аналізу досліджень науковців у галузі психології. Як було зазначено, прийняття судового рішення - це інтелектуальна діяльність судді. Розумова діяльність кожного «*Homo sapiens*» обов'язково включає комплекс хіміко-біологічних, фізіологічних та психологічних процесів і складність та оригінальність завдань для досягнення конкретної мети, зумовлюють специфічність таких процесів в організмі людини. Така специфіка, безсумнівно, існує і у життєдіяльності суб'єктів прийняття судових рішень - суддів.

Пізнання як інтелектуальна діяльність, що здійснюється суддею при розгляді публічно-правових спорів у адміністративному судочинстві, підпорядкована загальним закономірностям психічних процесів і в цьому аспекті має багато спільного з розумовими процесами в інших галузях знань та суспільного життя. «Водночас розумова пізнавальна діяльність цих осіб має специфіку, обумовлену предметом пізнання...»<sup>11</sup>, а саме публічно-правовими спорами. Пізнавальний характер професійної діяльності суддів у психологічному аспекті дуже складний і це є наслідком того, що вона вимагає не лише вирішення різних за обсягом, змістом та складністю розумових

<sup>11</sup> Коновалова В.О. Юридична психологія: Академічний курс : підручн. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / В.О. Коновалова, В.Ю. Шепітько. — К. : Концерн «Видавничий дім «Ін.Юре», 2004. — С. 128.

завдань, а й такої організації управління нею та процедурної форми, що дає можливість здійснити адміністративне судочинство у повному обсязі.

До психологічних характеристик діяльності суддів представники психологічної науки, окрім її пізнавального характеру, відносять «...детальну правову регламентацію, наявність владних повноважень...»<sup>12</sup> у суб'єктів прийняття судових рішень, негативні емоції, деструктивну поведінку деяких учасників процесу, дефіцит часу, тактичний простір тощо. Не слід забувати про психологічний тягар високої відповідальності суддів за свої рішення, що пов'язано з їх важливістю для окремих осіб та певних соціальних груп.

Прийняття судових рішень, інтелектуальна діяльність суддів пов'язані із зіткненням різних інтересів сторін та учасників, суперечливою інтерпретацією тих або інших фактів, емоційними відхиленнями та іншими негативними факторами впливу на пізнання об'єктивної істини у сфері публічно-правових відносин. У наукових працях з юридичної психології підкреслюються психологічні особливості не тільки суддів як суб'єктів прийняття судових рішень, а й адміністративного судочинства як специфічного виду діяльності. До обставин, з якими пов'язані психологічні особливості судового процесу, відносять:

- чіткий порядок розгляду справ у суді;
- стадійність судової діяльності, спрямованої на здійснення правосуддя;
- активність сторін та учасників судочинства;
- зовнішні умови здійснення правосуддя<sup>13</sup>.

Прийняття судового рішення в адміністративному судочинстві, як і в інших галузях права, розглядається як вольовий акт формування дії, спрямованої на досягнення мети, і повинно ґрунтуватися на внутрішньому переконанні окремого судді чи колегії суддів.

Професія судді є однією з найбільш складних юридичних професій. В його діяльності реалізується значна кількість спеціальних якостей та навичок особистості, які при об'єднанні їх в єдину систему органічно інтегруються у структуру особистості судді, визначають його творчий потенціал і індивідуальний стиль функціонування<sup>14</sup>. Основою прийняття судового рішення повинна бути не тільки логічна немінучість, але й «...моральна обов'язковість»<sup>15</sup>.

Перед тим, як остаточно визначити поняття «прийняття судового рішення в адміністративному судочинстві», необхідно встановити межі між ним та іншим поширеним поняттям – «написання судових рішень», якому були присвячені наукові розробки юристів, що спеціалізуються в різних галузях права.

Прикладом може бути дослідження щодо написання судового рішення – посібник для суддів, який був підготовлений та виданий Академією суддів

<sup>12</sup> Там само. – С. 129.

<sup>13</sup> Там само. – С. 128.

<sup>14</sup> Васильєв В.Л. Юридическая психология : учебник для вузов / Васильев В.Л. -5-е изд., доп. и перераб. – СПб. : Питер, 2004. – С. 230.

<sup>15</sup> Кони А. Ф. Собрание сочинений в восьми томах / Кони А.Ф. / под общ. ред. В. Г. Базанова и др. – М. : Изд. «Юридическая литература», 1966-1969. – Т. 4. – С. 34.

України у 2010 році<sup>16</sup> і, на нашу думку, має неабияке практичне значення. Хоча вказана праця належить до цивільно-правової сфери, а автором вступного слова є відомий фахівець-цивіліст Г.В. Фазікош (їй належать наукові розробки проблеми судових рішень у цивільному судочинстві), багато положень цього посібника можуть успішно використовуватись і в сфері адміністративного судочинства. Але при цьому слід враховувати відмінності й у законодавчих засадах, і в актах судового тлумачення (базовою у вказаній праці є Постанова № 14 Пленуму Верховного Суду України «Про судові рішення у цивільній справі» від 18.12.2009 року, а в адміністративному судочинстві керівною слід вважати Постанову Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 «Про судові рішення в адміністративній справі» від 20.05.2013 року).

Даючи глобальну інтерпретацію судового рішення і констатуючи, що воно нині розглядається «не тільки як ключова проблема процесуального права, але і як особливий соціально-правовий феномен, який певною мірою уособлює базові характеристики відповідального суспільства і має значну аудиторію адресатів...»<sup>17</sup> Г.В. Фазікош визначає необхідність «застосування нових підходів до формулювання основних вимог, яким воно має відповідати як акт правосуддя та як процесуальний документ, а також формування у суддів як авторів судових рішень нових навичок у написанні їх текстів»<sup>18</sup>. Погоджуючись із цими висновками, ми вважаємо можливим їх застосування і в адміністративній юстиції. Однак слід підкреслити взаємозв'язок та відмінності понять «прийняття» та «написання» судового рішення в адміністративному судочинстві.

Взаємозв'язок спостерігається у наявності логічного ланцюжка між первинним (прийняття судового рішення – це інтелектуальна діяльність суддів, наслідком якої є вольовий імперативний акт) та вторинним (написання є процесуальною фіксацією такого рішення та донесенням його до сторін і учасників публічно-правового спору, а також до інших осіб, в тому числі медіа).

Таке логічне сполучення обумовлює наявність відмінностей. Насамперед слід звернути увагу на різницю у меті первинного і вторинного (прийняття та написання). Якщо метою прийняття є виникнення судового рішення, що є актом правосуддя, яким суд:

- вирішує публічно-правовий спір по суті;
- зупиняє чи закриває провадження у справі;
- залишає позовну заяву без розгляду;
- приймає рішення щодо інших процесуальних дій (ст. 158 КАС України),

то метою «написання» судового рішення може бути як надання сторонам письмового викладу рішення суду<sup>19</sup>, так і його чітка фіксація у всіх формах, що передбачені адміністративним-процесуальним законодавством (ст. 160 КАС України).

<sup>16</sup> *Написання судових рішень*: посібник для суддів / Акад.суддів України. – К. : ЮрінкомІнтер, 2010. – С. 5.

<sup>17</sup> Там само. – С. 6.

<sup>18</sup> Там само. – С. 5.

<sup>19</sup> Там само. – С. 7.

Деякі автори приділяють увагу і такій меті «написання» судового рішення, як інформування громадськості про нього<sup>20</sup>, покладаючись при цьому на Висновок Консультативної ради Європейських судів. Така точка зору, на нашу думку, є цілком прийнятною.

Ми також констатуємо наявність певної відмінності суб'єктів прийняття та написання судових рішень. Законодавство і теоретико-правова наука в якості суб'єкта прийняття судового рішення, у тому в адміністративному судочинстві, називають суддю або колегію суддів, що розглядають публічно-правовий спір або кримінальну, господарську, адміністративну чи цивільну справу. А визначення поняття «написання судового рішення» не завжди є однозначним.

У більшості випадків прийняття судового рішення супроводжується його написанням і здійснюється суддями як єдиними суб'єктами їх прийняття (одноособово чи колегіально). Інколи ці процеси настільки пов'язані, що пошуки текстуальних виразів можуть впливати на рішення, і навпаки, зміст рішень може змінювати і доповнювати результат письмової фіксації. На нашу думку, саме сукупність означених видів діяльності у розумінні юристів утворює широке поняття судових рішень, що включає і його оформлення.

Однак у судочинстві в цілому і в адміністративному зокрема суб'єстами написання судового рішення можуть виступати інші особи. Наприклад, у п. 6 ст. 160 КАС України зазначено, що рішення, прийняті усно, без виходу до нарадчої кімнати, заносяться секретарем судового засідання до журналу судового засідання. Таке написання може мати місце і при оформленні інших судових рішень, які відповідно до законодавства можуть прийматися усно.

Отже, прийняття судового рішення при здійсненні адміністративного судочинства – це процес творчої розумової діяльності суддів, спрямований на законний, справедливий та своєчасний розгляд публічно-правових спорів, а також на виконання інших, визначених у законодавстві завдань адміністративного судочинства, логічним результатом якого можуть бути різні за своїм значенням судові рішення, викладені у передбачених Законом процесуальних формах (від «акту правосуддя», «персоніфікованого акту» і до запису в журналі судового засідання).

### ***Bryzghalova Alyona. Characteristics of the court decision adoption in the administrative proceeding***

On the assumption of the results of substantial analysis of terminological, theoretical-legal and psychological aspects of the process for adoption of court decisions in the administrative proceeding, the attempt has been made to determine the basic typical features of this process; detected divergences and mutual connections between them have been demonstrated; the goal put before “adoption” of the court decision has been specified; and the difference between it and goal of registration including “writing” court decision has been shown.

The author devotes his article to the analysis of the concept “adoption of the court decision” in the administrative proceeding”. Expanding the content of the specified concept by means of showing the term “adoption” in the terminological, managerial, legal and psychological aspects namely in regard to the court decisions, the total amount of existing knowledge in relation to the court decisions in the administrative proceeding, their signs and classification has been researched. Having analyzed the different signs of court decisions in the administrative

<sup>20</sup> Там само. – С. 5.



proceeding, the author considers it necessary to add that the court decisions always will be the product (result) of the intellectual activity of a judge or panel of judges. The article states that a judge's mental activity as a form of human or group cognition over the reality is the important constituent in adoption of the court decision. The logical connection and consequence, which appear between meaningfully initial and secondary constituents of the process of decision adoption, have been researched.

Properly researching the process of "adoption of court decision", the author comes to conclusion that the necessity of establishment of fair and accurate correlation between social nature and phenomenon content on which the judge or court should make decision and its juridical estimation is a very important specific sign of the decision adoption in the legal sphere, and more specifically the court decision at making the administrative, criminal, and civil proceeding. Any court process is always aimed at solving the social conflict that acquired legal form, but unfortunately, in the society the norms of law (both substantive and procedural) not always can regulate these or those social relations in such a way in order to satisfy the other social norms (of honesty, morality, and justice) at that.

The results of brief scientific research analysis in the psychology sphere are added to the comprehensively explored terminological, social and theoretic-legal characteristics of the notion "adoption of court decision in the administrative proceeding". Adoption of the court decision in the administrative proceeding, as well as in the other branches of law is considered as the wilful act of action formation directed on the goal attainment and should be based on the internal belief of a certain judge or panel of judges.

Before final determination of the concept "adoption of court decision in the administrative proceeding", the author of the article considers it appropriate to set the limits between them and other wide-spread concept, namely "writing court decision", to which the scientific developments of the legal advisors, specialized in the different branches of law, have been devoted. Agreeing with the different conclusions of scientists, their distribution over the administrative justice is determined, however, in the frameworks of the conducted research, it is necessary to emphasize the interrelation and differences of the concepts "adoption" and "writing" of court decision in the administrative proceeding. The consideration of the typical features of "adoption of court decision", to which this article is devoted, allow formulating its definition.

The concept "adoption of court decision" in the administrative proceeding of Ukraine is provided. In the course of writing this article, the scientific legal advisors' developments, which represent the different branches of legal science, and also the conclusions of scientists, who research the administrative justice properly have been taken into account.

**Key words:** adoption of court decision, process of adoption of court decision, writing of court decision, administrative proceeding, administrative justice.